

ganske sikkert have benyttet det til at sige, at vore Ændringsforslag vare endnu mere umulige.

Nej, naar vi have stillet Forslag om, at disse Klasser skulle have deres højeste Løn gennem 4 Alderstillæg i Stedet for gennem 5, er det af Hensyn til de ældre, der blive staaende i Klasserne; de unge, der avancere, have jo ingen Brug for det, men for dem, der blive staaende, er det af ret stor Betydning, om de kunne naa op til den højeste Løn i 16 Aar i Stedet for i 20 Aar.

Det ærede Medlem kom igen ind paa at omtale, at naar man ikke stillede disse 2 Klasser lige med Postbudene f. Eks., saa var det af Hensyn til, at de havde Avancement, der var 1,100 Pladser, som disse 2 Klasser efterhaanden kunde naa op i, der var derfor ingen Grund til at stille dem paa samme Lønningsvilkaar som Postbudene. Men det hjælper jo ikke en Smule for dem, der ikke kunne avancere, og dem er der jo en hel Masse af i 13de og 14de Lønningsklasse. Og det maa der jo dog tages en lille Smule Hensyn til.

Jeg vil takke det ærede Medlem for hans Udtalelser vedrørende Huslejetillæget. Jeg er blot ked af, at det ærede Medlem ikke kan følge med os ved Afstemningen over disse Forslag, han vilde ganske sikkert der have gjort en god Gerning. Men naar det ærede Medlem udtaler Haabet om, at vi maaske ad Aare her komme til en anden Ordning paa dette Forhold, og at den højtærede Minister maaske vil foreslaa noget saadant, som han da vil støtte, takker jeg ham derfor og haaber saa, at han vil være medvirkende til, at vi kunne faa dette Huslejetillæg indført ogsaa for de dyrere Provinsbyer og faa forhøjet Huslejetillæget for Kjøbenhavns Vedkommende.

Jeg kan stadig ikke komme bort fra, at hvis vore Ændringsforslag blive vedtagne, vil det i nogen Grad hjælpe paa de uheldige Forhold, som de to laveste Lønningsklasser komme til at staa i, særlig for deres Vedkommende, som ikke kunne avancere, og jeg skal derfor endnu en Gang anmode det høje Tings Medlemmer om at stemme for disse Ændringer.

Ministeren for offentlige Arbejder (C. Hage): Jeg beklager at maatte fraraade at stemme for de stillede Ændringsforslag. Jeg maa fraraade det, ikke blot fordi jeg mistvivler om, at det vilde være muligt at føre dem gennem Rigsdagen, men ogsaa, fordi de dels ville bringe Disharmoni ind i Lovens Bestemmelser, dels ville være finansielt set ganske uoverkommelige. De af det ærede Medlem for Odense (Martin Madsen) stillede Ændringsforslag ere jo tagne tilbage. Med Hensyn til de Ændringer, som det ærede Medlem for Helsingør er Ordfører for, kan jeg i det væsentlige henholde mig til de Bemærkninger, som allerede ere fremsatte af det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen), men jeg skal tilføje nogle nærmere Oplysninger om, hvad den finansielle Virkning af disse saa uskyldigt udseende Forslag vil blive. Det ærede Medlem for Langeland har allerede bemærket, at disse tilsyneladende ganske smaa Forandringer i Virkeligheden vilde betyde en forøget Udgift for Banerne paa en halvanden Million Kroner. Dette Beløb fremkommer saaledes:

Ændringsforslag Nr. 1, som gaar ud paa at forhøje Alderstillæget for 13de Lønningsklasse, vil koste 29,000 Kr. For 14de Lønningsklasse foreslaas det at give 4 Alderstillæg paa 105 Kr. i Stedet for 5 paa 84 Kr. Dette vil for det Personale, som allerede nu er opført i denne Lønningsklasse, andrage en Sum af 28,000 Kr. Det er ikke nogen meget stor Sum, for saa vidt. Men samtidig foreslaas det, at i denne saaledes forbedrede Lønningsklasse skal optages Depotarbejdere, Banarbejdere samt Led- og Signalvogtere ved stærkt befærdede Overkørsler. For disse Klassers Vedkommende vil Udgiftsforøgelsen blive: For Depotarbejderne 90,000 Kr., for Banarbejdere af første Klasse 84,000 Kr., for Banarbejdere af anden Klasse 440,000 Kr. og for Led- og Signalvogtere 256,000 Kr. Dernæst foreslaas det, at Funktionærerne af 12te, 13de og 14de Lønningsklasse alle skulle have et Lønstillæg, i Kjøbenhavn 100 Kr., uden for Kjøbenhavn fra 36 til 72 Kr. aarligt. Denne Bestemmelse vil finde Anvendelse paa ikke mindre end 6,800 Personer, og